

Tárgy: hiánypótlás
a IV/2379-1/2014. sz ügyben

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/2379 - 2 / 2014</u>	
Érkezett: 2015 FEBR 26.	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>0</u> db	<u>me</u>

Alkotmánybíróság
1535 Budapest,
Pf. 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság !

Alulírott ■■■■■■■■■■ a t.
Alkotmánybíróság IV/2379-1/2014. sz hiánypótlási felhívására, a felhívásnak megfelelően az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő és a felhívás szerint egészítem ki az ügyben már korábban előterjesztett alkotmányjogi panaszomat, az ügyben már igazolt jogi képviselőm útján:

I. Az alkotmányjogi panasz alapját képező, az Alaptörvényben biztosított alapjog:

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) az alábbiak szerint rendelkezik: **„Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”**

II. A polgári peremben¹ meghozott 43.Pf.634.260/2014/4. számú ítélet keresetemet azért utasította el, mert álláspontja szerint haszonélvezet nem lehet végrendeleti juttatás tárgya, azaz – a bíróság álláspontja szerint - végrendelettel nem lehet haszonélvezetet alapítani.

III. Történi áttekintés:

Az öröklés a tulajdonszerzés egyik alap-intézménye. Az öröklés alapvető szabályai, köztük a törvényen alapuló és a végintézkedésen alapuló öröklés szabályai a római jog általi alapvető szabályozáshoz képest évezredek eltelte ellenére sem változtak lényegesen. Meglepő módon a kommunizmus jogtipró időszakában sem merte az államhatalom az öröklési jogot akár csak szűkíteni is, annak ellenére, hogy a tulajdonhoz való jogot számos különböző módon csorbították. (államosítás, kisajátítás stb.) Így az öröklési jog intézményei nem változtak a sok évtizeden át hatályban volt 1959. évi IV. törvény – régi Ptk – hatályban léte idején, és az öröklési jog szabályait – alapvető intézményeit tekintve – a 2013. évi V. tv, azaz az új Ptk sem változtatta meg.

A haszonélvezet jogintézményének az öröklési jogot érinti részei a fent hivatkozott történeti folyamatban úgyszintén lényegesen nem változtak és minden időszakban érvényben voltak. Így egyetlen olyan időszokról sem tudunk, amikor a haszonélvezet végrendelettel történő alapításának lehetőségét akár a jogalkotó, akár a bíróság

¹ A korábban már előterjesztett alkotmányjogi panaszom az ügyemben eljáró hatóságokat és bíróságokat, és a feleket továbbá az ügyek pontos ügyszámait tartalmazta, ezeket itt, a jelen hiánypótlásomban nem ismételtem meg.

kétségbe vonta volna. Ezt mutatják az alkotmányjogi panaszhoz csatolt illetve hivatkozott bírósági döntések.

A fentiek szerint tehát a végrendelettel juttatott haszonélvezeti jog – a jelen panasz alapját képező ítéletig – csorbítatlanul az öröklési jog, mint alkotmányos alapjog intézményesült része volt.

A t. Alkotmánybíróság hiánypótlásra felhívó felhívása az alábbiakat tartalmazza:

„...nem fejtette ki, hogy a támadott ítéletek miért és mennyiben sértik [...] az Alaptörvényben biztosított és az indítványban megjelölt jogait” A válasz és kifejtés a fenti 2 kérdésre:

Miért sérti a támadott ítélet az Alaptörvényben biztosított alapjogomat?

Azért, mert az Alaptörvény mindenkinek biztosítja az öröklés jogát, ebből azonban a támadott jogerős ítélet engem kizárt. A támadott ítélet ugyanis nemhogy nem biztosítja, hanem megtagadja az öröklés jogát attól az örököstől, akire egy adott végrendelező végrendeletében haszonélvezeti jogot hagyott/juttatott. A támadott ítélet – helytelen jogértelmezése folytán – azt az álláspontot foglalta el, hogy végrendelettel haszonélvezet nem alapítható illetve juttatható az örökös javára. A támadott ítélet ezen rendelkezése ezért a per tárgyát képező végrendeletben javamra szereplő azon juttatást, mely a perbeli ingatlan egy részének haszonélvezetét képezte, érvénytelennek mondta ki, azon elvi alapvetésre hivatkozva, hogy ilyen végrendeleti juttatás – nevezetesen: haszonélvezet – nem létezhet.

Mivel a haszonélvezet, mint végrendeleti juttatás tárgya, mindig is az öröklési jog, és az örökléssel kapcsolatos közjegyzői- és bírói gyakorlat része volt, ezen juttatás elvi alapon történő tagadása az öröklési jogból való kirekesztését jelenti, azaz az öröklési jog intézménye, és konkrétan az engem Alaptörvényben biztosított alapjogom sérül.

Mennyiben sérti a támadott ítélet az Alaptörvényben biztosított jogomat:

Teljes egészében sérti, mivel a támadott ítélet magát a haszonélvezet öröklésének végrendelet útján történő alapítását zárja ki, ezzel az öröklési jog egyik alapintézményét gyakorlatilag kiiktatja az öröklési jogból. Ezzel nemcsak a jelen ügyben teszi kérdésessé, hogy végrendelettel lehet haszonélvezeti jogot juttatni az örökhagyó által az örökös javára hanem ezt egyszerűen általánosan kizárja.

IV. Valóban nem jelöltem meg jogszabályi rendelkezést, amelynek megsemmisítését kívántam, figyelemmel arra, hogy a panaszom tárgya nem jogszabályi rendelkezés, hanem az eljáró bíróságok téves jogértelmezése nyomán hozott téves és az Alaptörvénybe ütköző bírósági ítélet.

A 2011. évi CLI. tv az alkotmányjogi panasszal kapcsolatban az alábbiak szerint rendelkezik:

„26. § (1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és

b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Panaszomban már egyértelműen meghatároztam, hogy

- egyedi ügyben érintett személy vagyok,

- akinek bírósági ügyben hozott határozat
- Alaptörvény ellenes jogszabályi értelmezés folytán
- akinek az Alaptörvényben biztosított jogát az érintett bírósági határozat sérti
- és a jogorvoslati lehetőség nincs számomra biztosítva.

V. A fentiekben részletesen megokoltam, hogy a hozott bírói ítélet miért és mennyiben sérti az Alaptörvényben meghatározott alapjogomat.

Álláspontom szerint ezzel eleget tettem a 2011. évi CLI. tv 52.§. (1) bekezdésben foglalt kritériumoknak, azaz kérelmem határozott. A felhívott törvény rendelkezés az alábbi:

„52. § (1) Az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia.

(1b) Az (1a) bekezdésben foglalt eseteken kívül a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli

a) azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza,

b) az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét,

c) a 38. §-ban meghatározott eljárás kivételével az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezést vagy bírói döntést,

d) az Alaptörvény, illetve a nemzetközi szerződés megsértett rendelkezéseit,

e) az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés vagy - a 33. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén - az Országgyűlés határozata miatt ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével vagy a nemzetközi szerződéssel, továbbá a 34-36. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az indítványban foglalt kérelem részletes indokolását, valamint

f) a kifejezett kérelmet a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára.”

Panaszomban már meghatároztam:

- hogy miért tartozom abba a személyi körbe, amely jogosult panasz előterjesztésére,
- meghatároztam azokat a bírói ítéleteket, amelyek számomra sérelmesek, meghatároztam az Alaptörvényben biztosított alapjogaimat, amelyeket a sérelmes bírói döntések tartalmaznak,
- továbbá végül meghatároztam, hogy a meghozott döntés miért és mennyiben sérti az öröklési jogomat. [Alaptörvény XIII. cikk (1)]

Bejelentem, hogy az eredeti alkotmányjogi panaszomban foglalt további érvelésemet és indokaimat a továbbiakban is fenntartom.

VI. Az Alkotmánybírósághoz intézett határozott kérelem:

Az eredetileg előterjesztett alkotmányjogi panaszomban, valamint a jelen beadványba foglalt hiánypótlás alapján kérem, hogy a t. Alkotmánybíróság a beszerzett bírósági peres iratok alapján állapítsa meg a jelen alkotmányjogi-panasz tárgyát képező 2 bírói döntés alaptörvény-ellenességét és erre való tekintettel **semmisítse meg mind a Budai Központi Kerületi Bíróság 2014. március 13.-án kelt 2.P.XI.20.777/2011/37. sz I. fokú ítéletét, mind a Fővárosi Törvényszék 2014. szeptember 10. napján kelt 43.Pf.634.260/2014/4. sorsz II. fokú ítéletét és utasítsa a Budai Központi Kerületi Bíróságot az ügyben új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára.**

A fent pontosan meghatározott 2 bírói ítélet miatt, figyelemmel arra, hogy ezen ítéletek a fentebb meghatározott Alaptörvényben biztosított jogaimat sértik terjesztem elő a jelen

alkotmányjogi panaszomat azzal, hogy mivel a hivatkozott bírói ítéletek a saját ügyemben, az örökhatározó rám vonatkozó végrendelete tárgyában születtek, és a jogerős ítélet alapján – az ítélet szerint nem öröklök semmit - én vagyok a sérelmet szenvedő fél azaz az ügyben sérelmet szenvedő személy, így jogosult vagyok az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv 26.§. (1) bekezdés a. és b. pontja alapján alkotmányjogi panaszt előterjeszteni.

Így álláspontom szerint maradéktalanul eleget tettem a határozott kérelem előterjesztésére vonatkozó törvényi kötelezettségemnek és a hiánypótlási felhívásnak.

Ismételten kérem, hogy a t. Alkotmánybíróság függesse fel a fent hivatkozott jogerős határozat végrehajtását.

Továbbra is kérem, hogy az ügygel kapcsolatban a t. Alkotmánybíróság keresse meg és szerezze be a Budai Központi Kerületi Bíróság 15.P.20.954/2006. sz peres iratait is, valamint keresse meg [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] i [REDACTED] t [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] a hivatkozott 1134.Kjő.194/2004. sz hagyatéki iratok megküldése iránt.

Budapest, 2015. február 23.

Tisztelettel:

